

Een elftal sportprofs

Eind 2009 telde Nederland elf hoogleraren wier leerstoel expliciet een verwijzing hadden naar sport. Op een totaal van 2.321 hoogleraren komt dat neer op een half procent. Voor een aandachtsgebied dat zo

zeer in de belangstelling staat en waar zovelen tegenwoordig de mond van vol hebben, stemt dat ronduit treurig. Diverse leerstoelen, zoals recht en sportgeschiedenis, staan al tijden vacant. Ten aanzien van de economie moet de sport het doen met één deeltijd hoogleraar in tijdelijke dienst, op het vlak van sport en ruimte of sportmarketing is niet voorzien in wetenschappelijke borging van kennis.

Ook op andere vlakken van de wetenschapsbeoefening doet de sport het mager. Tot op heden heeft NWO – de grote universitaire geldverdelers – maar eenmaal een programma gehad waarin de sport centraal stond. Dat programma kostte, verspreid over drie jaar, 0,2 miljoen euro. Ter informatie: NWO heeft jaarlijks 600 miljoen euro te verdelen. ZonMw, met een jaarlijkse pot van 150 miljoen euro ook geen kleintje, besteedt jaarlijks 1 miljoen euro aan sport, bewegen en gezondheid. Iets beter doet de sport het in het hoger beroepsonderwijs. Inmiddels zijn er zeventien sportlectoren, op een totaal van 450. Ook tikkert het hbo-wezen met zijn 'Raak subsidies' inmiddels aardig aan de weg. De hbo-instellingen ontpoppen zich daarmee steeds meer als de natuurlijke kennispartners van de sport.

Twee van die zeventien lectoren zijn vrouw. Onder de sportprofs zijn er drie vrouwen. Daarmee doet de sportwetenschap het niet slechter dan andere wetenschappelijke disciplines en ongeveer even goed of slecht als het sportbestuur (waar 16% vrouw is). Maar daarmee is ook alles gezegd. Internationaal zit Nederland met zijn vrouwelijke (sport)hoogleraren onder het Europese gemiddelde van negentien procent en ook de doelstellingen uit het Lissabon-akkoord (25% vrouwelijke profs) klinken akelig ver weg.

Te vrezen valt dat op weg naar 2028 het elftal profs dat de sport nu kent, het verschil niet zal kunnen maken, voor zover je dat van de wetenschap verwachten mag. Alle hoop van de sportwetenschap is nu gevestigd op de nieuwe voorzitter van NOC*NSF, André Bolhuis. Die is dan weliswaar geen vrouw, maar wel gepromoveerd (in 1987, op een proefschrift over tandletsel bij hockeyers).

**Koen Breedveld,
directeur WJH Mulier Instituut**